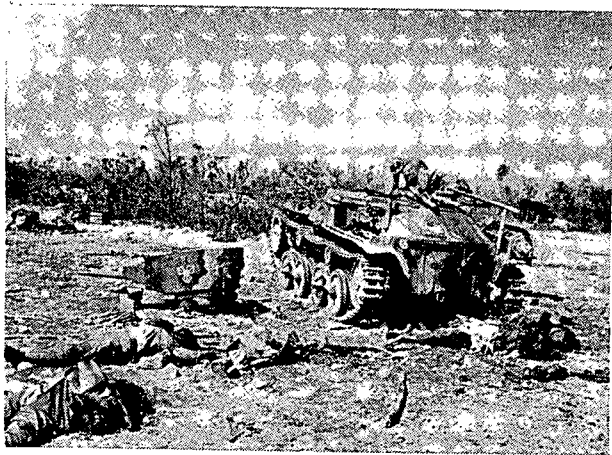

טנק יפני הרוס בשדה ההתעופה

מדם (במערכה זו נפגעו 6,526 נחתים, מתוכם — 1,252 הרוגים). בקרב זה ניתן לראות את חשיבותו של הטנק. טנק בודד, שהיה מאויש על-ידי מפקד וצוות מעולים, סייע לביסוסו של ראש הגשר בשלביה הראשונים של הנחיתה. ברור לנו, כי ללא הופעל הטנק כפי שהופעל, עלולה היתה הסתערותם של 15 הטנקים היפניים לעבר חוף הנחיתה לחרוץ את גורל ההתקפה.

כאשר לפעולתם העצמאית של הטנקים ולשיתוף הפעולה עם הנחתים, ניתן לציין את הנקודות הבאות:

- יומת הנחתים בסימון המעבר בשדה המוקשים לאחר היפגעותו של הטנק הראשון.
- שיתוף פעולה הדוק תוך הסתערות בשטח סגור.
- איכון מטרות מעולה של מפקדי הטנקים וחיסולן על-ידי טכניקה משולבת של ירי בתותחים ובמקלעים.
- פעולה תוקפנית ונועזת של מפקד הטנק בהסתערותו לעבר 15 טנקי אויב.
- דבקות במטרה — על אף שנפגע, המשיך הטנק לפעול ושבר את התקפת האויב.

דומני, כי אפשר לראות את עבודתם של צוותי הטנקים ומפקדיהם בכל השלבים — החל מהנחיתה ומהכשרת הטנקים לפעולה ועד להסתערותו של הטנק האחרון — כפעולה מופתית, ממנה ניתן ללמוד ולהסיק מסקנה רבת חשיבות: איכות המפקדים ויזמתם הם לעתים הגורם המכריע בקרב.

תוך שתי דקות חוסלו שני טנקים יפניים בירי של 4 פגזים בלבד.

הטנק כמעט הגיע לקו הטנקים היפניים, כאשר מערכת הזחלים שלו נפגעה. הוא איבד את כושר התמרון, ולא היה מסוגל להסתובב; לכן המשיך לנוע ישר (תוך כדי ירי), דרך הטנקים היפניים המסתערים. כך פגע בעוד כמה טנקים יפניים. בשלב זה נופצה תבנית ההסתערות של היפנים. חלק מהטנקים המשיך בהסתערות לעבר הנחתים, וחלקם האחר פנה לעבר הטנק, אשר איים על עורפם.

שני דברים הסתברו תוך כדי הפעולה. לאחר שהטנק האמריקאי הגיע לעורפם של הטנקים היפניים, ניתן היה להבחין בחי"ר — הרכוב על הטנקים. עקב עובדה זו, לא היו הטנקים מסוגלים לצודד את הצריח אלא לגזרה צרה בחזית. עתה הלכה עובדה זו ונעשתה חשובה יותר ויותר, כי בגללה נאלצו היפנים להפנות חלק מן הטנקים לעבר העורף, כדי לספל בטנק המאיים עליהם מאחור.

לאחר שהטנק חצה את תבנית הטנקים היפניים, בלם ופתח באש על כל מטרה שהתגלתה. כאשר הטנקים היפניים החלו לפנות אחורה, החליט מפקד הטנק, כי טנק נע יהיה מטרה קשה יותר לפגיעה מאשר טנק נייח ונתן פקודה לנוע אחורה לעבר האויב.

בשנית נע הטנק בין טנקי האויב, שמספרם, בשלב זה, ירד לשה. תוך כדי תנועה זו חוסלו שלשה טנקים נוספים. שלשת הנותרים החלו לסגת במהירות לעבר הקו היפני. הטנק עצר במקום, פתח באש לעבר הנסוגים והצליח לחסל שניים מהם. רק אחד הצליח להמלט.

גם החי"ר הוכיח את יעילותו בטפלו בטנקים שפנו לעברו: הללו הושמדו כולם. למעשה, לא הצליח אף אחד מן הטנקים היפניים להגיע עד קווי הנחתים ממש.

אבידות האויב בהיתקלות זו היו — 14 טנקים ו-175 אנשי חי"ר.

אבידות הנחתים — בטנק אחד נפגע החלק השמאלי של מערכת הזחלים והקפיצים, ומספר רסיסים פגעו באנטנה ובצריח. מפקד טנק נהרג, ושני נפצעו מרסיסים. לא ידוע מספר אבידות החי"ר, אולם ברור שהוא לא היה גדול. מאחר שהטנקים לא הצליחו להגיע אל קווי הנחתים, הוערכה היתקלות זו כמוצלחת מכל המובנים.

המערכה על פלליו נמשכה עוד כשלושה שבועות, והקרבות נעשו קשים ועקובים מדם. אולם, זוהי פרשה בפני עצמה.

בשולי המאמר - סא"ל מ. צפורי

מאמר זה דן באחד האירועים, אשר התרחשו במערכה עקובה

